

SPOLUPRACOVNÍCI
OPUS DEI

OBSAH

Co je Opus Dei?	4
Spolupracovníci Opus Dei	6
Radost z dávání	14
Netušená velikost	22
Boží přátelé	30
Svatý Josemaría, blízký svatý	38

V jednom podobenství v evangeliu symbolizuje zapálená lampa světlo víry, které se zjevuje ve vykonávání dobrých skutků (srov. Mt 25, 1-13).

Svět bude vždycky potřebovat muže a ženy, kteří budou nabízet dar Kristova světla a rozsévat svými skutky lásky pokoj a radost. Prosim Boha, našeho Pána, aby každý spolupracovník uměl probouzet ve společnosti ducha svornosti a služby.

Díky Bohu existuje mnoho vzdělávacích a sociálních iniciativ, které vznikly na mnoha místech skrze společné úsilí členů Díla, jeho spolupracovníků a mnoha dalších lidí dobré vůle. Také v dalších letech bude potřebné promyslet a zahájit další aktivity přizpůsobené místním potřebám, které zároveň budou kulturním, společenským a duchovním přínosem.

Když se jako všichni věřící Díla modlím denně za spolupracovníky, prosím Boha, aby stále lépe poznávali Kristovu pravdu plnou útěchy.

+ Javier Echevarría
Prelát Opus Dei

CO JE OPUS DEI

Opus Dei je instituce Katolické církve založená 2. října 1928 svatým Josemariou. Kompletní název zní Prelatura svatého Kříže a Opus Dei. Také bývá nazývána zkráceně Opus Dei nebo Dílo. Jejím cílem je přispět k pastoračnímu poslání církve tím, že mezi lidmi různých stavů a tříd podporuje život podle víry v běžných okolnostech, zvláště skrze posvěcování práce.

Poselstvím Opus Dei je, že jakákoliv počestná práce může být proměněna ve službu Bohu. Posvěcovat práci znamená podle svatého Josemarii pracovat tak, jak by pracoval Ježíš Kristus: plnit své povinnosti, abychom vzdávali slávu Bohu, sloužili ostatním a přispívali tak k posvěcení světa. Dílo poskytuje duchovní formaci a pastorační péči svým věřícím a každému, kdo

o to projeví zájem. Cílem jeho práce je, aby každý na svém místě v církvi a ve světě poznával a miloval Boha, vydával svědectví své víry a křesťansky spolupracoval na řešení problémů společnosti. Prelatura Opus Dei je jako církevní instituce v čele s prelátem (mons. Javier Echevarría) tvořena laiky a kněžími, muži i ženami. Jejich apoštolských aktivit se účastní i mnoho dalších lidí, z nichž někteří jsou spolupracovníky Opus Dei.

To jsou muži a ženy, kteří podle svých možností modlitbou, dary nebo vlastní prací podporují aktivity, které vede Opus Dei. Svědectví, která následují, jsou malou ukázkou toho, jak a proč se někteří z nich rozhodli pro spolupráci.

Jean-René Philibert se svojí rodinou, spolupracovník z Quebecu (Kanada)

„Tím, že se bude rozšiřovat naše snaha o lásku a pokoj, jako důsledek našeho křesťanského ducha, který bude prostupovat všechny lidské aktivity, přispějeme k řešení všech problémů, které tíží lidstvo.“

sv. Josemaría

SPOLUPRACO OPUS DEI

Spolupracovníci jsou lidé všech ras, kultur a náboženství: katolíci i nekatolíci, křesťané i nekřesťané, dokonce i nevěřící, kteří se s věřícími Opus Dei podílejí na mnoha vzdělávacích nebo sociálních aktivitách.

Jejich spolupráce může mít jak duchovní, tak materiální charakter. „Potřebujeme spolupracovnice, jako jsi ty, aby se modlily, spolupracovnice, jako jsi ty, aby se usmívaly,“ řekl sv. Josemaría jedné peruánské ves-

ničance při své cestě Latinskou Amerikou. V hmotných věcech mohou pomáhat svou prací nebo svými dary. O lidech, kteří sdílí s věřícími Opus Dei ideály lidského pokroku, sv. Josemaría řekl: „Mám přátele, kteří nejsou katolíci. Dávají nám trochu z toho, co až dosud považovali za potřebné pro sebe. Dávají to štědře na naše apoštolská Díla. Dávají nám svůj čas a kus svého života.“

OVNÍK

Janaiha Faith Nelson. Washington D.C. (USA).

Spolupracovníci, kteří jsou katolíky, oceňují i duchovní a apoštolský smysl těchto aktivit, službu Bohu, církvi a všem duším. Mezi ně patří jak laici, tak i kněží mnoha diecézí celého světa a řeholní společenství, která spolupracují svou modlitbou.

Spolupracovníkům se dostává vděčnosti a pozornosti a denní modlitby preláta i všech věřících Opus Dei. Pokud chtějí, nabízí se jim duchovní pomoc. Ka-

toličtí spolupracovníci mají navíc podíl na duchovních dobrech, která církev Dílu udělila. V určených dnech mohou získat odpustky, pokud splní podmínky dané církví a zbožně obnoví své předsevzetí být spolupracovníky.

SDÍLET IDEÁLY

„Ačkoliv se mi nedostalo křesťanského vzdělání, od malička mě ptačí zpěv a krásná řeka a hor vedly k myšlence na Stvořitele a cítil jsem potřebu dozvědět se o náboženství víc. Jednoho krásného dne otevřeli vedle mého domu centrum Opus Dei a měl jsem možnost prohloubit své náboženské vzdělání. Mohl jsem se tam informovat, ptát se, číst... Také jsem se naučil modlit. Po pár letech jsem se rozhodl stát se spolupracovníkem, ačkoliv jsem nebyl křesťanem, **protože jsem sdílel ideály těchto lidí, kteří učili mladé to, co bych se v mládí také já rád naučil: poznat Boha a vést důstojný život práce, porozumění a respektu ke druhým, život zdravé zábavy.** Po pár letech jsem se nechal pokřtít. Poselství sv. Josemarií mi pomáhá posvěcovat práci, kterou konám především v zahradě mezi květinami. Pokud zalévám nebo okopávám, uvažuji, s jakou pečlivostí se o mě Bůh stará, když květiny rozkvetou, prosím o duchovní růst celého lidstva.“

Yedik Almasbekovich Mamrainov, Almaty (Kazachstán)

zahradník a údržbář

PŘÍBUZNÍ A PŘÁTELÉ

„O spolupracovnících jsem slyšela, že jsou jako příbuzní a přátelé věřících Opus Dei, což je přesně to, čím chci být. Co se týká duchovní pomoci, zúčastňuji se formálních prostředků, které prelatura nabízí a svou modlitbou a jinými příspěvky se připojuji k ostatním spolupracovníkům a pomáhám Dílu.“

Marie Jones, Leatherhead (Velká Británie)

je vdaná a má tři děti

POMÁHÁM NEMOCNÝM

„Dílo jsem poznal před více než třiceti lety a spolupracovníkem jsem poslední rok. Pracuji jako sociální pracovník a mám za úkol starat se o nemocné. V roce 1991 mi diagnostikovali roztroušenou sklerózu a dali mi sedm let života. Nemoc se postupně zhoršuje, teď už mohu chodit jen s velkými obtížemi a už vůbec nemohu číst. Přes předpověď lékařů jsem dvacet let po diagnóze stále naživu. **Myslím, že nemám povolání do Opus Dei, ale cítím se k Dílu připoután, jako by to byla část mé rodiny.** Hodně mi pomáhá nauka o posvěcování všedního života: všechno co dělám, ačkoliv to vypadá nedůležité, má vztah k Bohu, a proto i nekonečnou hodnotu, a to se mi zdá báječné.“

Christoph Flaspöhler, Wachtberg (Německo)

sociální pracovník

JAKO S TANCEM

„Být spolupracovnicí je pro mě výzva. Jde o to podporovat dobrou věc, která tě převyšuje, pro kterou jsi ochotná vynaložit úsilí. Někdy mě poprosí udělat seminář tance, jindy vést setkání rodin nebo se zapojit do aktivit dětského klubu. Posledních několik měsíců vedu kurzy pro rodiče dětí ve věku od dvou do deseti let. Naučila jsem se, že není složité věřit, že je třeba ponořit se do víry. Když pracuji jako učitelka tance, potřebuji mít správné boty a neustále se zlepšovat. Myslím, že s vírou je to podobné. Pokud se neprohlubuje a neprojevuje, je někde problém.“

Judith Gerbrands Kerkrade (Holandsko)

učitelka tance

BŮH MEZI BOTAMI

„Jsem obuvník. Opus Dei jsem poznal díky své dceři Agnieszce. Vysvětlila mi, že mezi botami mohu nalézt Boha, a pomohla mi vykonávat lépe mou práci. Kvůli nemoci jsem musel zmenšit své pracovní nasazení (tři dny v týdnu musím být v nemocnici kvůli dialýze, čekám na transplantaci ledviny). **S Dilem spolupracuji tím, že obětuji těžkosti, které nemoc přináší, především dialýzu, a pak obětuji růžence, které se modlím na dlouhých procházkách, které mi lékaři doporučili.**“

Józef Morawski, Varšava (Polsko)

obuvník

BASKETBALEM K BOHU

„Opus Dei jsem poznala přes jednu přítelkyni, se kterou jsem hrála basketbal. Zaujalo mě, jak se snažila sjednotit tým, ačkoliv zde každý patřil k jinému náboženství. Na začátku jsem si já, věřící pravoslavná, myslela, že se o nějaké hlubší věci nebudu zajímat. Během několika let jsem ale díky mnoha rozhovorům poznávala ducha Opus Dei a po pár letech jsem se stala spolupracovnicí. Podílet se na těchto věcech je pro mě překrásná zkušenost. **Nejvíce oceňuji způsob, jakým se ženám pomáhá, aby žily v přátelství s Bohem a stýkaly se s ním.**“

Rania Nicolás, Bejrút (Libanon)

bankovní úřednice

EVANGELIZOVAT KULTURU

„Líbila se mi práce, která se dělala pro všechny děti, včetně chudých. Dostávaly formaci, kterou ve svých domovech často obdržet nemohly. To pozvedá jejich morální úroveň a pomáhá jim to překonat negativní vlivy ve společnosti. Jako spolupracovník se snažím v těchto úkolech co nejvíce pomáhat. **Ve svém zamětnání se snažím kreslit komiksy, které obsahují povzbudivé myšlenky a které předávají pozitivní vizi světa.** Vidím to jako nástroj, jak trochu pomoci pokřesťanštit kulturu.“

Chris Chow, Toronto (Kanada)

grafický umělec

NOVÝ HORIZONT

„Trpím vrozenou nemocí, která se projevuje extrémně bolestivými záchvaty a permanentní chudokrevností. Z posledního záchvatu, který mě uvedl na šest dní do kómatu, jsem se ještě nevzpamatovala, takže nedokážu chodit bez pomoci. Své bolesti obětuji za Dilo a za duše v očistci. **Když jsem v bolesti objevila smysl, otevřel se v mém životě nový horizont. Zároveň jsem se cítila podporována modlitbou tolika lidí z mé rodiny a z Dila.** Jsem naživu díky jejich modlitbám. Když mi navrhli, abych se stala spolupracovnicí, neváhala jsem ani okamžik. Byla to možnost projevit vděčnost za formaci, kterou jsem přijala a která mi pomáhá správně radit lidem, kteří jsou mi svěřeni.“

Suzanne Ngono Ayissi, Douala (Kamerun)

pedagogická poradkyně

V MÉ FARNOSTI

„Od roku 2004 pomáhá asi deset mladých lidí z koleje vedené Opus Dei v projektu pro chudé v jedné z mých farností. Já pomáhám svou modlitbou, svými příspěvky a každý rok zajišťuji ubytování těmto skupinám mladých. **Zúčastňují se duchovních obnov pro kněze organizovaných blízko Montrealu, ve kterých se předává věrnost papeži, učení církve a povzbuzení dosáhnout rovnováhy mezi prací a modlitbou,** aby se tak všechno, co děláme, stávalo modlitbou a sloužilo ke slávě Boží. Díky Opus Dei žiji lépe své kněžství. Také jsem viděl, jak tito mladíci pracují 8 hodin denně, a když se unaví, mívají v rukách knihu, aby neztráceli čas.“

o. Rheal Forest, Manitoba (Kanada)

svou službu vykonává v pěti indiánských rezervacích

V JERUZALÉMĚ

„Jsem palestinská Arabka z Ramallahu, luteránka provdaná za pravoslavného Řeka. Žijeme v Jeruzalémě. Hledala jsem místo, kde by se mé děti mohly vzdělávat v křesťanské víře, a tak se můj syn začal účastnit aktivit v centru Opus Dei. Má dcera začala chodit do ženského centra a já se také připojila k formačním prostředkům pro ženy. **Stala jsem se spolupracovnicí, protože jsem pochopila potřebu formace a chtěla jsem ji rozšířit mezi lidmi z našeho města. Na duchovních obnovách dostávám sílu k vykonávání své práce učitelky na prvním stupni,** kde se denně setkávám s problémy naší doby.“

Hanada Nijim Noursi, Jeruzalém (Izrael)
učitelka v základní škole

MODLIT SE ZA DÍLO

„V mém městě ještě není žádné centrum Opus Dei. Pán si však vždycky najde cestu. Je to impuls pro mou zodpovědnost, abych šířil poselství sv. Josemarií. Je to pro mě povinnost vděčnosti. V několika posledních letech jsem úplně změnil způsob, jakým vnímám sám sebe, svou rodinu a práci. Vracet se po práci domů po nabitém pracovním dni je pro mě nyní radostnou zkušeností, ačkoliv se přitom musím namáhat, abych se věnoval svým dcerám a manželce. Kvůli **tomu všemu se za Dílo pravidelně modlím.**“

Sunil Thomas, Bangalore (Indie)
marketingový ředitel, je ženatý a má dvě dcery

KAŽDÝ DEN JEDEN RŮŽENEC

„Má sestra Pilar a já jsme spolupracovnice už více než patnáct let. Pilar byla švadlena, ale oslepla a musela své zaměstnání opustit. Já pracuji jako uklízečka, ale předtím jsem se dlouho věnovala postiženým dětem v ústavu Don Orione. Tam jsem se potkala s knězem Opus Dei, který mi pověděl o Díle. Začala jsem se zúčastňovat přednášek, zatímco má sestra zůstávala doma. Pak jsem jí vyprávěla, o čem se tam mluvilo. Poté **jsme si uvědomily, že bychom mohly k přednáškám poskytnout náš dům, kde by se jich mohla účastnit i má sestra.** Nakonec máme místo přednášek kroužky pro spolupracovnice. Já i moje sestra dáváme Dílu měsíčně ekonomickou pomoc a každý den se za Dílo modlíme.“

Alicia a Pilar Martínez, Rosario (Argentina)

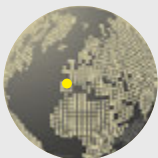

SPOLUPRACOVNÍCI OPUS DEI INICIATIVY

Nemocnice Laguna

MADRID [ŠPANĚLSKO]

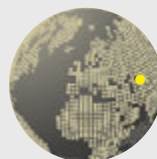
V Madridské čtvrti Lucero se tyčí moderní budova o třech podlažích a asi deseti tisících metrech čtverečních, ve které se nachází nemocnice Laguna. Jejím cílem je spojit starost o starší osoby s paliativní psychogeriativní péčí.

Společnost Vianorte ji provozuje od roku 2002, kdy se slavilo sto let od narození sv. Josemarií. Nemocnice se řídí učením, které zakladatel Opus Dei předal svým životem a svými spisy. Na chodu nemocnice se podílí odborníci z mnoha oborů a zajišťují zde paliativní léčbu. O nemocné se zde společně starají lékaři, sestry, sociální pracovníci, dobrovolníci, psychologové, fyzioterapeuti a kaplan. Tato péče může probíhat jak u pacienta doma, tak přímo v nemocnici, podle stupně jeho nemoci a rodinných okolností.

Kulturní centrum Irtysh

ALMATY [KAZACHSTÁN]

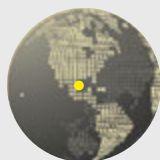

Irtysh bylo založeno v roce 2007 díky pomoci lidí z celého světa. Hlavní aktivitou centra je jazyková škola, která je reakcí na naléhavou potřebu obyvatel rychle rostoucího Kazachstánu. Jako součást formačního plánu se žákyňe mohou účastnit vzdělávacích, kulturních i rekreačních aktivit, které v sobě spojují hodnoty jako přátelství, respekt, tolerance, štedrost a otevřenost k duchovním věcem. Vzdělání zahrnuje pravidelné semináře věnované vědě a umění, konference na aktuální témata, sociální projekty, debaticí kluby a kulturní setkání. Je zde také možné přihlásit se do kurzů křesťanské formace a teologie.

Dětské město

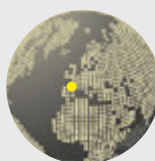
MONTERREY [MEXIKO]

Dětské město je centrum rozvoje vzdělání, kde se dětem z chudších rodin dostává akademické, technické, lidské a duchovní formace. Centrum má dvě pobočky, starší v Guadalupe a novější v Monterrey. Jde o oblasti silně postižené chudobou. V centrech se organizují programy pro rodiče, jejichž cílem je, aby byli rodiče schopni úspěšně vychovávat své děti. Pro ty, kteří nenavštěvovali ani základní školu, jsou navíc k dispozici kurzy, kde mohou získat alespoň základní vzdělání, které jim pomůže uplatnit se na trhu práce.

Terral

BARCELONA [ŠPANĚLSKO]

V barcelonské čtvrti Raval je nejvyšší hustota zalidnění, největší podíl imigrantů a nejvyšší podíl dětí, které úspěšně nedokončí ani základní vzdělání. V této čtvrti se nachází sociálně-vzdělávací centrum Terral, kde lidé různých kultur a náboženství využívají prostory ke vzdělávání, které jim usnadní začlenění do společnosti a umožní jim najít si práci. Velmi se osvědčila metoda „jeden na jednoho“, kdy si každý dobrovolník vezme na starost jednoho účastníka projektu, aby mu osobně pomáhal. Svou pomoc nabízí lidé ze všech sociálních vrstev. Cílem je, aby účastnice neopustily školu dříve než v šestnácti letech, kdy mohou pracovat jako plnohodnotné zaměstnankyně nebo pokračovat ve studiu.

RADOST Z DÁVÁNÍ

Věřící prelatury Opus Dei a jejich katoličtí i nekatoličtí spolupracovníci rozvíjejí spolu s mnoha jinými lidmi kulturní, vzdělávací a sociální centra po celém světě. Na každém místě přihlížejí k potřebám té které země, přičemž

se vždy vyhýbají rasové, náboženské nebo sociální diskriminaci. „Je třeba svést velkou bitvu proti bídě, proti nevědomosti, nemoci a utrpení,“ řekl sv. Josemaría.

Mezi těmito projekty jsou univerzity, od-

„Musíme se chovat tak, aby ostatní mohli říct: Toto je křesťan, protože miluje, protože má s ostatními porozumění, protože není fanatik, protože umí překonat své pudy, protože se obětuje za ostatní, protože je vždy naplněn pokojem.“

sv. Josemaría

Workcamp v sirotčinci Phu My v Ho Či Minově Městě organizované z Nairany (Austrálie).

borná učiliště, nemocnice, centra formace a vzdělání pro ženy, ošetrovny a další. Jde o občanské iniciativy vyznačující se osobním kontaktem s lidmi. Sv. Josemaría vysvětloval, že „naš duch podporuje vznik

takových aktivit, a protože potřeby a možnosti se v každé zemi liší, organizuje se v každé zemi to, co se považuje za nejvhodnější. Někdy jde o univerzitní centrum, jindy o školu pro zemědělce.“

VÍCE MOŽNOSTÍ, JAK ZMĚNIT SVĚT

„Naučil jsem se, že modlitbou a dobrým příkladem v práci mohu přispět k tomu, aby vznikla lidštější atmosféra. **Být spolupracovníkem mě motivuje, abych se odevzdal ostatním a získával tak více možností, jak měnit svět k lepšímu.** Snažím se předávat tuto zkušenost ostatním, protože mě přivedla k lásce k Bohu a vede mě k neustálému úsilí o svatost, a to i přes překážky a chyby, které máme všichni.“

José Carlos Neves Epiphanio, São José dos Campos (Brazílie)

výzkumník v zemědělství

ALESPŇ TROŠKU VRÁTIT

„Jsem šestá z osmi dětí. Od malička jsem se účastnila křesťanské formace v Opus Dei. Po tom všem, co jsem dostala, se mi zdálo přirozené alespoň trochu vrátit. Především se za Dílo modlím, a pokud mi to mé rodinné okolnosti dovolí, pomáhám i ekonomicky. **Pomáhám také v organizaci Des prêtres pour toutes les nations, která shání prostředky pro kněze a seminaristy na Papežské univerzitě svatého Kříže.** Být spolupracovnící pro mě znamená být do určité míry součástí velké rodiny Opus Dei. Snažím se zlepšit svůj život, především duchovně a také ve vykonávání povinností manželky a matky.“

Marie Kollen, Francie

je vdaná a má tři děti

ODPOUŠTĚT

„Jsem muslim. Jeden můj přítel mi daroval Cestu. Když jsem si ji přečetl, chtěl jsem nějak spolupracovat s Dílem. **Nadchla mě možnost sloužit ostatním. Pomáhám v různých aktivitách v klubu Nerpio v Albacete. Myslím, že mi to pomohlo poznat katolickou církev, ke které nyní chovám velký respekt.** Velmi mě zaujala snaha odpouštět, což rozhodně není nic lehkého a sám bych se v tom chtěl zlepšit.“

Habib Moussa Fardoun, Albacete (Španělsko)

šiiitský muslim, informatik

ZELENINA PRO TÁBOR

„Když jsem pracoval v zelinářství, pomáhal jsem na letních táborech organizovaných pro děti. **Vozil jsem jim nejlepší zeleninu z trhu.** Cítím vděčnost za možnost být spolupracovníkem, protože učení sv. Josemarií mi pomáhá hodně a dobře pracovat, milovat papeže, modlit se za něj a spoléhat se na Pannu Marii. Aktivita jsou otevřeny všem bez ohledu na politické názory, náboženství, rasu nebo společenské postavení. Když jsem byl nemocný, pociťoval jsem intenzivně rodinnou atmosféru, každý den za mnou docházel lékař z centra a i ostatní se denně zajímali o můj stav. Když jsem byl v bezvědomí, přinesli mi relikvie sv. Josemarií, a od té chvíle se můj stav začal zlepšovat.“

Manuel Cid Carnero, Montevideo (Uruguay)
penzionovaný obchodník se zeleninou

PROJEV LÁSKY K CÍRKVI

„Každý den se modlím za preláta Opus Dei a za apoštolát prelatury a občas, podle toho, jak mi to umožňuje má práce, nabízím svou pomoc. **Tento semestr nebyl tak náročný, takže jsem mohla pomáhat při sobotních vzdělávacích programech.** Ačkoliv nejsem katolička, jde o projev lásky ke katolické církvi a příspěvek ke snaze o jednotu křesťanů. Také mi to dává hodně z lidského hlediska - když vidím pokroky dívek, které se plánu účastní, **mám z toho vždy obrovskou radost.**“

Janaiha Faith Nelson, Washington D.C. (USA)
doktorandka na univerzitě

TÁHNOUT ZEMI DOPŘEDU TÍM, ŽE BUDEME LEPŠÍMI KŘEŠŤANY

„**Podílím se na práci jedné asociace mladých pracujících z centra Niéré v Abidžánu.** Tato asociace organizuje kulturní a sportovní aktivity pro mladé na počátku jejich profesního života. Je to pro mě možnost, jak pomáhat uskutečňovat Opus Dei a vyjádřit vděčnost za formaci, kterou dostávám. Také mohu prohlubovat svůj křesťanský život. Zároveň je to možnost, jak táhnout mou zemi dopředu tím, že budu lepším křesťanem.“

Nandjui Djidji Brice Bokra, Abidžán (Pobřeží Slonoviny)
interní auditor v bance

DUCHOVNÍ DOBRA

„Opus Dei jsem poznala díky své přítelkyni, která mě pozvala na duchovní obnovu do Kimley. Stala jsem se spolupracovnicí, protože jsem se chtěla podílet na tom, co Dílo dělá pro chudé. Pochopila jsem, **že je mou povinností sdílet hmotná dobra s těmi, které Bůh postavil do mé blízkosti**. Každý den se modlím růženec za apoštolskou práci Díla a prosím za ni při mši svaté. Každý měsíc navíc dávám příspěvek a dodávám do Kimley School mléko a obilné produkty, které se používají při hodinách vaření.“

Mary N. Gichuri, Nyeri (Keňa)

učitelka a farmářka

VŠE, CO MÁM, JE PROPŮJČENÉ

„**Jsem přesvědčen, že prostředky, které mi Bůh dal, musím sdílet s ostatními.** Myslím, že je důležité pomáhat apoštolským činnostem Opus Dei, ale ještě podstatnější je se na nich bezprostředně podílet. Je to možnost, jak odpovídat na Boží lásku, dělat to, co on ode mě očekává. Věřím, že všechno, co mám, není moje, že je to propůjčené od Boha. Proto se snažím co nejlépe spolupracovat a dávat do toho všechno, co mohu. Myslím, že to ode mě Bůh očekává.“

Miguel Kalbakgi Xikh, Venezuela

obchodník

ATMOSFÉRA V MÉ RODINĚ SE ZMĚNILA

„Před několika lety jsem se začala zajímat o smysl života a zúčastňovala jsem se proto hodin katechismu ve farnosti. Tam jsem poznala lidi, kteří mě přivedli do centra Opus Dei. Po nějaké době mi navrhli stát se spolupracovnicí. **Nejprve jsem se na to příliš necítila, pak jsem se ale začala podílet na aktivitách dětského klubu a zároveň jsem se zúčastňovala hodin křesťanské víry a přednášek o rodinných povinnostech.** Tyto formační prostředky mi daly novou sílu změnit svůj každodenní život. Naučila jsem se vynakládat čas a úsilí, aby se každý člen naší rodiny cítil spokojený. Skutečně mohu říci, že se od té doby v naší rodině změnila atmosféra, je zde více péče o ostatní a více radosti.“

Üde Ütt, Tallinn (Estonsko)

pracuje v domácnosti a má šest dětí

SRDCE, KTERÉ PRACUJE POTICHU

„Jsem slepý, protože po automobilové nehodě jsem ztratil zrak. Díky formačním prostředkům jsem si uvědomil, že manželství je mou cestou ke svatosti. Snažím se být co nejlepším manželem a otcem. Navíc vím, že vždy, když selžu, mohu se spolehnout na Boží milost a pokračovat v boji. Naučil jsem se Bohu obětovat své denní potíže. Pochopil jsem, že církev je jako tělo s hlavou, rukama a nohama. Možná nemám tolik prostředků jako ostatní, kteří mají sloužit jako ruce a nohy. Ne každý se může věnovat naplno práci, ale **může být svou modlitbou a umrtvováním srdcem, které sice pracuje potichu, ale vytrvale, a napomáhá tak k růstu církve.**“

Jose Maria Ayesa Cacho, Iloilo (Filipíny)

podnikatel, angažuje se v NGO pro podporu zrakově postižených

BEZ ROZDÍLŮ

„Když spolupracuji na iniciativách ve prospěch těch nejpotřebnějších, říkám si: ‚K čemu jsme byli stvořeni? Pro Boha a abychom pomáhali ostatním.‘ Když jsem se zeptala, co to znamená Opus Dei, a odpověděli mi, že Dilo Boží, řekla jsem si: ‚To je přesně to, co chci dělat.‘ **Vždy spolupracuji v projektech určených pro lidi s nejhoršími ekonomickými podmínkami, vzdávám Bohu díky a uvědomuji si, že bych měla dělat ještě víc, abych se přiblížila ke Všemo- houcímu.** Ptám se sama sebe: ‚Co ještě mám dělat?‘ Pomáhá mi to zlepšit vykonávání svých povinností doma a v práci. Hodně mě přitahuje jednota, srdečnost, duchovní pohled, pokora, mnoho různých aktivit, ve kterých se nebere ohled na to, kdo je Asiat či Afričan, všechny národnosti zde žijí v jednotě, a to mi přijde velmi působivé.“

Aisha Badamana, Kilimani (Keňa)

muslimka, ředitelka školky

JAKO DOMA

„Poprvé jsem se s Dílem dostala do kontaktu v Libanonu. Začala jsem chodit do centra a viděla jsem, že mi to pomáhá přiblížit se k Bohu. Zjistila jsem, **že potřebuji pomoc, a snažila se pro ně něco udělat. Pak jsem se dozvěděla, že bych se mohla stát spolupracovnicí.** Nyní každý měsíc Dílu přispívám a denně se za ně modlím. Pomáhá mi přiblížit se k Bohu a podněcuje mou starost o ostatní.“

Sultani Zegaib Saab Andere, Mexiko

katolička maronitského ritu

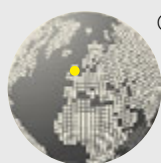

RADOST Z DÁVÁNÍ INICIATIVY

Baytree

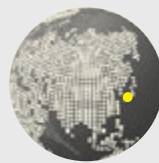
LONDÝN [VELKÁ BRITÁNIE]

Centrum Baytree leží v Brixtonu, londýnské čtvrti, která je považovaná za sedmou nejchudší zónu v Anglii. Bydlí zde lidé všech ras, je zde vysoké zastoupení přistěhovalců, vysoká nezaměstnanost a kriminalita. Tato instituce se snaží vyplnit prázdny prostor tím, že pomáhá těm nejpotřebnějším, aby se začlenili do společnosti. Pracuje zde 40 zaměstnanců a více než 100 dobrovolníků. Baytree pomáhá každý rok více než tisíce ženám z přibližně sta různých zemí. Ženy, které sem přicházejí, poznávají hodnotu rodinného života a učí se dát jej do souladu se svými pracovními povinnostmi. Učí se číst a psát, dostávají základní lekce práce s počítačem, jak vyplňovat formuláře na úřadě nebo jak pomáhat svým dětem s domácími úkoly.

Seido Foundation

NAGASAKI [JAPONSKO]

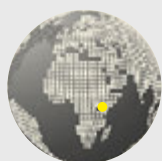

V roce 1959 byl založen Jazykový institut Seido, malá jazyková škola, která postupně rostla, až se roku 1971 stala součástí velkého projektu Seido - Nadace pro kvalitní vzdělání, která získala status obecně prospěšné organizace. Stále zde pokračuje rozsáhlá výuka angličtiny, kterou se všichni Japonci učí několik let před nástupem na vysokou školu. Kromě toho Seido rozvíjí i jiné aktivity v různých částech Japonska, např. zřizuje několik škol v provincii Nagasaki nebo koleje pro studenty a profesory v dalších částech země.

Kimlea Technical Training Centre

TIGONI [KEŇA]

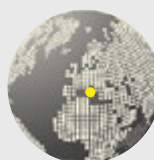

Centrum Kimley, které se nachází v oblasti Kiambu, poskytuje profesní formaci ženám a dívkám, které pracují na kávových plantážích a nemají možnost získat žádné vzdělání. Učí se zde číst a psát, ale také dostávají rady, jak se starat o děti.

V Kimley je také zdravotní ordinace, která ošetří denně okolo čtyřiceti pacientů. Začínala jako mobilní jednotka, ale nyní má už k dispozici vlastní budovu. Díky pomoci spolupracovníků se daří shánět léky za dostupnou cenu. Kromě toho se zajišťuje zdravotní péče pro žáky dvaceti škol, z nichž každá má okolo tisíce žáků. Kvůli nedostatku financí nemají žáci těchto škol jiný přístup ke zdravotní péči.

Università Campus Bio-Medico

ŘÍM [ITÁLIE]

První nástupce sv. Josemarií, blahoslavený Álvaro del Portillo, inicioval v Římě založení bio-medicínského kampusu. Nyní se rozkládá na ploše 75 hektarů, zahrnuje moderně vybavenou polikliniku a výzkumné centrum biomedicíny a bioinženýrství. Vyučování zahrnuje sedm oborů.

Nemocnice byla otevřena v roce 2008 uprostřed kampusu v Trigorii a její součástí je i zdravotní centrum pro staré lidi a centrum radioterapie. Personál se snaží o maximální kvalitu péče, dobrý vztah s pacienty a o vytvoření domácího prostředí.

Na výzkumných projektech se spolupracuje s mnoha evropskými univerzitami a firmami. Nedávno byl realizován projekt *LifeHand*, v rámci kterého se lékařům poprvé podařilo pohnout protézou na základě mozkového impulsu.

NETUŠENÁ VELIKOST

Józef Morawski. Varšava (Polsko).

Opus Dei založené 2. října 1928 sv. Josemariou je součástí hierarchické struktury katolické církve, konkrétně se jedná o osobní prelaturu, jejímž posláním je rozšiřovat poselství o povolání každého člověka ke svatosti a o práci a každodenním životě jakožto příležitosti k setkání s Bohem a ke službě ostatním. V současnosti je v Díle více než 88 000 věřících, kněží i laiků, mužů i žen ze všech světadílů.

Apoštolský zápal věřících prelatury má za následek křesťanské oživení rodiny, práce a celé společnosti.

Díky Boží milosti přináší tato práce mnoho prospěchu v diecézích, kde věřící Díla působí. Plodem jsou vyšší účast na eucharistii, šíření evangelia v oblastech vzdálených víře, iniciativy ve prospěch nejslabších, větší jednota s biskupem a s kněžími diecéze atd. Sv. Jan Pavel II. řekl: „Váš ideál je veliký. Od začátku předjímal důležitost laiků, která se pak stala tématem koncilní a pokoncilní církve. Poselství Opus Dei je žít ve spojení s Bohem uprostřed světa v jakýchkoliv podmínkách, snažit se s pomocí milosti bojovat o vlastní nápravu a svědectvím

„Svatý Josemaría byl Bohem vyvolen, aby všem zvěstoval všeobecné povolání ke svatosti a aby dosvědčil, že běžný život je cestou ke svatosti. Dá se říct, že byl *světcem každodennosti*. Byl přesvědčen, že pro člověka s pohledem úíry je jakákoliv činnost příležitostí k setkání s Bohem, uše se proměňuje u důvod k modlitbě. Každodenní život unímaný tímto způsobem u sobě ukrývá nečekanou velikost. Svatost je opravdu dosažitelná pro všechny.“

sv. Jan Pavel II.

svého života dávat Krista poznat ostatním.“

Aniž bychom se snažili o kompletní výklad, uvedme charakteristické rysy ducha Opus Dei: duch Božího synovství jako základ duchovního života, láska k Ježíši přítomnému v církvi, setkání s ním v eucharistii a v Božím slově, snaha učinit ze mše svaté střed a kořen vnitřního života, láska k Panně Marii, poslušnost papeži a hierarchii církve, duch porozumění, radost z následování Krista, jednota života jako snaha uspořádat svůj život v souladu se svou vírou, hluboký smysl práce vykonávané

se snahou o lidskou dokonalost, služba druhým, láska ke svobodě a odpovědnosti každého jednotlivce. Žít naplno katolickou vírou s sebou nese i úsilí přispět v rámci svých možností k řešení aktuálních společenských problémů. Sv. Josemaría napsal, že „křesťan se nemůže spokojit s tím, že vydělává pro sebe a svou rodinu, velikost jeho srdce ho povede k tomu, že se bude starat i o ostatní v souladu s láskou a spravedlností. Na tento požadavek se snaží odpovědět jak věřící, tak spolupracovníci Opus Dei.“

VIDĚT KRISTA V NEMOCNÝCH

„Dílo jsem poznal před dvaceti lety, když jsem studoval medicínu. Dali mi radu, která změnila můj pohled na mou práci a kterou se dodnes snažím řídit: **chovat se ke každému nemocnému, jako by to byl Kristus.** Také se snažím pomáhat umírajícím, pomoci jim odhalit smysl života, a pokud si to přejí, zajistit jim rozhovor s místním kaplanem.“

Peter Stevens, Sydney (Austrálie)

je ženatý a má šest dětí, pracuje v rehabilitačním centru

VELKÝ OBJEV

„Má přítelkyně Odette mi vyprávěla o centru Opus Dei. Postupem času se můj život změnil. Objevila jsem pravou víru a několik měsíců jsem katolička. Vědomí, že každý okamžik mohu obětovat Bohu, je pro mě krásným objevem. **Pomáhá mi překonat překážky, které život přináší.** Formace, kterou dostávám, mi pomáhá zlepšit rodinný život a vztahy s přítelkyněmi. Snažím se uvědomovat si důležitost práce pro Boží slávu a vidím, že to přináší plody.“

Marie Louise Nya Finké, Yaoundé (Kamerun)

učitelka na technické škole

BÝT STÁLE STEJNOU OSOBOU

„Můj syn byl přijat na Londýnskou univerzitu a začal bydlet na koleji Netherhall House. Tak jsem se dostal do kontaktu s Opus Dei. Aktivita křesťanské formace mi pomáhají vidět se stále jako Boží dítě a každý den bojovat o svatost. Velký dojem na mě v poslední době **udělal požadavek být stále stejnou osobou a neměnit své chování v závislosti na prostředí, ve kterém se nacházím.**“

John Devlin, Ipswich (Anglie)

manažer

”

MAMINKY V SÍTI

„Když mi bylo patnáct, zúčastnila jsem se duchovní obnovy pro mládež. Překvapilo mě, když jsem slyšela, že mohu žít jako dobrá křesťanka uprostřed světa. Poté jsem se rozhodla studovat na Mikawa Cooking School v Nagasaki. **Objevila jsem zde atmosféru plnou respektu ke svobodě a křesťanskou formaci přesně odpovídající mým podmínkám.** Později jsem spolu se svými bývalými spolužačkami založila na internetu síť, kde sdílíme naše zkušenosti s výchovou dětí. Zatím jde o malý projekt, ale ráda bych někdy založila asociaci matek z Mikawy podporující ženy s malými dětmi.“

Sakura Kawaguchi, Nagasaki (Japonsko)
kuchařka

ODRÁŽET KRISTA

„Studuji komunikaci na Univerzitě svatého Kříže a tam jsem poznal Opus Dei. Jako spolupracovník se snažím za Dilo modlit a rozšiřovat jeho poselství. Kromě toho také trochu přispívám na Římské centrum pro kněze. Tato spolupráce je odpovědí na pomoc, které se mi dostává v duchovním vedení, kroužcích, měsíčních obnovách a duchovních cvičeních. Posílilo se mé kněžské nadšení. **I doporučení nosit kleriku je dobrou připomínkou toho, že oblečení má odrážet stav srdce a že život kněze je životem Krista.**“

Robert Bellarmin Sisi, Idiofa (Kongo)
diecézní kněz

COFFEE PAINTING

„Skrze formační prostředky jsem se naučila milovat svou profesi malířky, protože dobře udělaná práce dává slávu Bohu a učí nás ctnostem. **Také jsem se naučila modlit se, když jsem sama se svým obrazem a je pro mě třeba těžší se soustředit.** Když je práce namáhavá, myslím na nějakou osobu, například budoucího majitele obrazu, a obětuji za něj každou tečku nebo črt. Tak jsem si jistá, že je to práce vykonaná z lásky a plná modlitby.“

Sunshine Plata, Marikina City (Filipíny)
coffee painter - malířka, která kreslí své obrazy kávou

VĚŘÍM, ABYCH VIDĚL

„Od té doby, co jsem se stal spolupracovníkem, mě stále více překvapuje možnost vidět obyčejné věci očima upřenými na Boha a dávat jim tak nadpřirozený rozměr. To dává životu úplně nový smysl. **Naučil jsem se, že k tomu, abychom věřili, nepotřebujeme vidět, spíše naopak je potřeba se svobodně rozhodnout věřit, abychom viděli.** Tato perspektiva promění tvůj život tak, že přestane být monotónním a stane se nádherným dobrodružstvím.“

Juan Pablo Valencia Montero, Almaty (Kazachstán)
publicista

S MÝMI PACIENTY

„Jsem terapeutka osob s Alzheimerovou chorobou a psychotických či autismem postižených dětí od tří do osmi let. Vedu terapie, které jim pomáhají získat určitou rovnováhu. Od té doby, co jsem spolupracovnicí, se snažím za tyto děti a staré lidi modlit. Ráno obětuji svůj den a modlím se za všechny své pacienty. Večer Bohu svěřím vše, co jsem ten den dělala. **Takto se učím vidět ve všem, co dělám, možnost přiblížit se k Bohu.**“

Aude Durroux, Paříž (Francie)
terapeutka

BŮH V HUDBĚ

„Hudba byla vždy mou prioritou. Chtěl jsem být slavný, triumfovat, ale když jsem se začal zúčastňovat přednášek křesťanské formace, přesvědčil jsem se, že důležitější je dělat věci z lásky k Bohu a ostatním. To se děje i v mé práci, kde jsem režisér televizního programu. Už se nesnažím být neustále na obrazovce, spíš chci, aby lidé skrze tento program objevili krásy hudby. Nyní chápu, že pokud člověk ví, proč dělá věci, život je mnohem opravdovější. Víím, **že svou práci mohu obětovat Ježíši, a všechno tak získává smysl, protože je to udělané z lásky k Bohu.**“

Arturo García Lourdes, Mexiko City (Mexiko)
hudební redaktor

ZTRATIT SE V BOŽÍ LÁSCE

„Stal jsem se spolupracovníkem, protože jsem už svou víru nechtěl žít jen pasivně. Díky učení o všeobecném povolání ke svatosti **jsem si uvědomil, že svatost nespočívá v tom konat velké věci vlastní silou, ale spíše se odevzdat Boží lásce. Pak jedná Bůh.** Být spolupracovníkem mi pomáhá nejen Boha prosit o věci, které potřebuji, ale otevřít mu celé své srdce a nechat ho, aby jednal.“

Masao Horikawa, Nagasaki (Japonsko)
ředitel vlastní osteopatické kliniky

ZA SVOBODU

„Být spolupracovnicí **je pro mě způsob, jak růst v katolické víře a mít účast na nové evangelizaci společnosti.** Pomáhám svou modlitbou a svými příspěvky. Dělán to z náklonnosti, kterou chovám k věřícím prelatury, protože jsem přesvědčená, že je potřeba přiblížit lidi k Bohu. Jsem soudkyně a práce mě baví. Snažím se ji vykonávat podle křesťanských principů a podle učení sv. Josemaríi o důstojnosti každé osoby. Zvláště si vážím svobody v občanském a pracovním životě. Ve formačních prostředcích jsem povzbuzována, abych každý den znovu a znovu začínala svůj boj o věrnost, kterou po mě Bůh chce.“

Guadalupe Quijano, Campeche (Mexiko)
předsedkyně soudu státu Campeche

VÍC NEŽ JEN KAVÁRNA

„Když jsem byla vášnivou buddhistkou, poznala jsem Opus Dei přes svou nejstarší dceru. Povídala mi o koleji pro studenty v Taipei. Chtěla jsem se na tomto projektu podílet a byla jsem jmenována spolupracovnicí. **Díky Bohu jsem byla v roce 2008 i s manželem pokřtěna.** Tehdy jsem pochopila, že pokud nějaké přítelkyni navrhnou, aby se stala spolupracovnicí, dávám jí tím možnost, aby se přiblížila k Bohu. Další věc, která se změnila, je kavárna Paris Café, kterou vedu už 40 let. V poslední době se mnoho jejích návštěvníků přiblížilo k Bohu.“

Huang-Chun Chen, Penghu (Taiwan)
majitelka kavárny

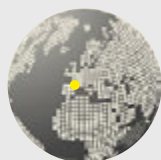

NETUŠENÁ VELIKOST INICIATIVY

Centrum výzkumu aplikované medicíny při Navarrské univerzitě

PAMPLONA [ŠPANĚLSKO]

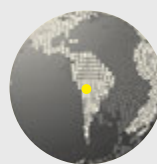
V roce 2002 se jako výsledek více než padesátileté zkušenosti s výzkumem v Navarrské univerzitě zrodilo Centrum výzkumu aplikované medicíny (CIMA), kde v současnosti pracuje více než 400 lidí z dvaceti zemí světa. Účastníci výzkumu se shodují, že je výhodou možnost multidisciplinární spolupráce a duch služby, o který se zde usiluje.

Za prvních pár let se už objevilo více než 40 patentů z různých oblastí výzkumu, jako jsou genetická terapie, hepatologie, kardiiovaskulární vědy, neurologie a onkologie. Poslední čtyři zmíněné oblasti se zabývají výzkumem chorob, které v některých částech světa způsobují až 90 % všech úmrtí. Výzkum v této oblasti je nutný, aby lékaři mohli účinněji pomáhat svým pacientům.

Centrum integrální formace žen

LA PAZ [BOLÍVIE]

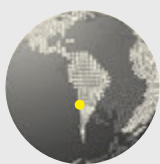

Centrum integrální formace žen (CEFIM) je určen pro mladé ženy z celé Bolívie. V této zemi je vzdělání žen na mnohem nižší úrovni než vzdělání mužů. CEFIM vznikl jako nástroj změny, aby poskytl ženám technické vzdělání a umožnil jim získat zaměstnání. Také odpovídá na velkou poptávku po technicky zaměřených zaměstnancích v Bolívii. Jedná se o první státem uznanou soukromou technickou školu. Vzdělání je založené na křesťanských principech a dbá se na osobní přístup ke studentům.

Technická škola Nosedal

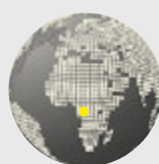
SANTIAGO DE CHILE [CHILE]

Od roku 1996 přijímá škola Nosedal ve svých třídách žáky ze čtvrti La Pintana, jedné z nejchudších z celého Santiaga de Chile. Lidé narození v této čtvrti nemají mnoho možností, jak zlepšit svou ekonomickou situaci. Mladí lidé musí často zkrátit své studium, aby pomáhali uživit rodinu. Díky pomoci mnohých nyní v Nosedalu dostávají vzdělání na vysoké úrovni a mají naději na lepší budoucnost, než měli jejich rodiče. Každý je motivován, aby kromě odborných znalostí získal také odpovídající lidskou a křesťanskou formaci.

Vyšší zdravotnická škola

KINSHASA [KONGO]

V roce 1998 byla na periferii města Kinshasa založena Vyšší zdravotnická škola, která poskytuje plnohodnotné vzdělání pro zdravotní sestry. Studentky se zde učí vykonávat svou práci profesionálně s úmyslem nespokojovat se s pouhým plněním povinností, ale sloužit pacientovi tak, jak si to situace vyžaduje.

Každá studentka má svou tuteorku, která jí pomáhá využít studium co nejefektivněji. Kromě přednášek mají studentky pravidelnou praxi v různých nemocnicích v Kinshase. K dispozici jsou i kurzy a semináře k osvětlení a zdokonalení znalostí už pracujících sestřiček.

Školné, které studentky platí, pokrývá polovinu nákladů na provoz školy, pro studentky bez prostředků jsou k dispozici stipendia. Po skončení školy nemají díky dobrému vzdělání a lidskému přístupu k pacientům problém najít práci.

BOŽÍ PŘÁTELE

Ke splnění svého pastoračního poslání ve službě katolické církvi organizuje prelatura Opus Dei prostředky křesťanské a lidské formace určené osobám všech sociálních vrstev. Každému se pomáhá, aby v rámci svých možností a podle svých okolností miloval a následoval

Ježíše Krista, skrze běžnou práci. Lidé zde prohlubují svou znalost katolické víry a získávají radost, která vždy plyne z následování evangelia a z plnění křesťanských závazků. Ve všech těchto prostředcích má hlavní roli poselství o posvěcování práce, tedy snaha vykonávat

„Hlavní činnost Opus Dei spočívá v tom, poskytovat svým věřícím a lidem, kteří o to požádají, formaci nutnou k tomu, aby žili jako dobří křesťané uprostřed světa“.

su. Josemaría

Giotto, Poslední večeře (detail).

práci co nejdokonaleji ve shodě s etickými požadavky, snažit se přiblížit se k Bohu právě skrze tuto práci, dělat z ní příležitost ke službě ostatním a přispívat tak k pokroku společnosti. Ve zkratce jde tedy o to, pomáhat lidem, aby odkryli

všechny své lidské a nadpřirozené talenty a používali je ke službě Bohu a bližním, aby se stali katolíky, kteří žijí ve shodě se svou vírou, příkladnými občany, kteří plní své profesní, rodinné a sociální povinnosti s pohledem upřeným na Boha.

OD MÉHO OBRÁCENÍ

„V létě roku 2009 jsem byl přijat do katolické církve a krátce poté jmenován spolupracovníkem. Pomohlo mi to v mém duchovním růstu a povzbudilo, abych připomínal lidem, se kterými se stýkám, že jsme povoláni ke svatosti plněním běžných povinností v každém okamžiku života - skrze práci, skrze rodinný život, skrze vztahy s ostatními. **Tento duch činí můj život harmoničtější a dokonalejší.**“

Marcus Litzberg, Švédsko

NACHÁZET BOHA UPROSTŘED UTRPENÍ

„Pracuji v nemocnici na jednotce intenzivní péče. Vidím, že utrpení je někdy překážkou k tomu, abychom vnímali Boží lásku. Viděla jsem mnoho pacientů frustrovaných svou nemocí, kteří nenacházejí žádnou útěchu tváří v tvář smrti. V těchto případech se snažím mluvit s nimi o víře a naději v Boha a mnozí pak přijmou svátosti. **Objeví v utrpení, ve kterém nejprve viděli pouze překážku, i cestu ke štěstí, možnost jak růst v lásce k Bohu a prosit ho za odpuštění.**“

Ciara Mannion, Galway (Irsko)
zdravotní sestra

VZÁCNÉ DOBRO

„Poselství sv. Josemaríi se mi zdá velmi logické a praktické. **Uvědomovat si důležitost každého dne, každé minuty a žít svatě každý okamžik.** Je to způsob, jak následovat Krista, aniž bychom dělali něco zvláštního. Opus Dei pomáhám svou modlitbou a také ekonomicky. Účastním se formačních prostředků a nejdůležitější je, že se snažím žít podle své víry: není to lehké, ale je to možné.“

Rokas Masiulis, Vilnius (Litva)
podnikatel

ČEKÁME NA CENTRUM

„Když jsem byla malá, zúčastnila jsem se párkrát aktivit v dětském klubu vedeném lidmi z Díla. O mnoho let později, když už jsem byla vdaná a žila v Norsku, jsem poznala další ženu z Díla, která jezdila čas od času ze Stockholmu do Osla, aby zde začala pravidelné duchovní obnovy. Viděla jsem u ní optimismus a radost, charakteristické pro všechny katolíky. Přišlo mi přirozené pomáhat jí, jak jsem mohla. Protože v Oslu není centrum Díla, **nechávám ji u sebe přespat, když přijede vést duchovní obnovu, a snažím se na tyto obnovy zvát i další lidi.**“

Isabel Hidalgo, Oslo (Norsko)
mluvčí Institutu pro rodinu

HEDVÁBNÁ OCEL

„Z různých důvodů jsem potřeboval duchovní pomoc. Náhodou jsem narazil na webovou stránku Opus Dei a velmi mě zaujala. Psali přesně o tom, co jsem potřeboval. Kontaktoval jsem Dílo a absolvoval duchovní cvičení. Hodně mi pomohlo a přivedlo mě k přemýšlení o duchu pokory, upřímnosti a o snaze projít nepovšimnut. Být uvnitř jako ocel, ale zvenku jako hedvábí. Učení sv. Josemaríi mi přijde velmi moderní a atraktivní, jako by ho někdo formuloval právě pro mě, který jsem tak ponořený ve světě. **Má spolupráce spočívá v konkrétních maličkostech, podle toho, co je potřeba.** Například pomáhám organizovat duchovní obnovy v Martině.“

Miroslav Mazuch, Martin (Slovensko)
soudce, je ženatý a má 4 děti

OBĚTUJI SVOU NEMOC

„Od začátku jsem věděla, že nemoc bude příležitostí přiblížit se více k Bohu. Zorganizovala jsem si čas tak, že jsem mohla pokračovat v účasti na kroužcích a na hodinách křesťanské doktríny. **Naučila jsem se obětovat svou nemoc za různé úmysly. Mám jich mnoho: má rodina, Svatý otec, prelát Opus Dei.** Skutečnost, že svou nemoc mohu obětovat, mi pomáhá. Ačkoliv neustále trpím, snažím se být šťastná.“

Chikaodili Rosemary Nnoli, Lagos (Nigérie)

DETAILY, KTERÉ NEJSOU VIDĚT

„V mládí jsem byl pokřtěn a biřmován, ale scházela mi hlubší znalost víry. Jeden přítel mi navrhl, abych se zúčastnil měsíční duchovní obnovy, a díky tomu jsem postupně objevoval důvody víry. Pracuji v autoservisu a lakuji auta, poté co byla opravena po nějaké nehodě, a u každého auta prosím za nějaký zvláštní úmysl. Často pracuji na místech, které zvenku nejsou vidět, ale protože svou práci dělám pro Boha, dbám i tak na všechny detaily. **Naučit se žít víru i v obyčejných věcech a učit to i ostatní, mi přijde velmi atraktivní a pomáhá mi prohlubovat můj vztah ke Kristu.**“

Gavin Dixon, Dublin (Irsko)
automechanik

NIKDY NENÍ POZDĚ

„Obrácení mi trvalo několik let. Dříve jsem si myslela, že jsem na správné cestě, když jsem si vytvářela náboženství podle svých představ. Vlivem svých známých jsem získala představu, o co v křesťanském životě skutečně jde. V roce 2008 mě kamarádka pozvala do centra Dila, kde jsem se mohla formovat a připravit se na první svaté přijímání a na biřmování. Když mi navrhli, abych se stala spolupracovnicí, přišlo mi to jako dobrý způsob, jak aktivně pomáhat a modlit se, aby se touto cestou mnoho lidí přiblížilo k Bohu. **Své první svaté přijímání jsem slavila ve 37 letech a mohu říct, že nikdy není příliš pozdě k hledání opravdového štěstí.**“

Patricia Lafuente, Asunción (Paraguay)
novinářka

CESTA OBRÁCENÍ

„Být spolupracovníkem je pro mě cestou k obrácení, **které mi pomáhá získávat vnitřní radost a cítit se jako Boží dítě.** Dílo mi pomohlo otevřít mysl a srdce úžasné zkušenosti žít každý den v kontaktu s naším Pánem. Nyní nemine jediný den, kdy bych nestrávil pár minut před svatostánkem, a pokud si přes den nedokážu udělat čas na rozjímání, velmi mi to chybí. Pokud mi to práce dovolí, věnuji některá odpoledne jen své rodině. Díky sv. Josemaríovi jsem pochopil, jak důležité a krásné je pomáhat manželce v jejich domácích povinnostech a věnovat se svým šesti dětem.“

Giuseppe Messina, Palermo (Itálie)
architekt

POKRM MÉ DUŠE

„Spolupracovat s Dilem pro mě znamená snažit se zlepšovat svůj život, především duchovně. Formace je pokrmem mé duše. Přitahuje mě myšlenka sv. Josemarií, že **všichni můžeme a máme být svatí v našem obyčejném životě tím, že se každý den trochu přiblížíme k Bohu.** K tomu potřebujeme duchovní pomoc.“

Susanne Ruzsics, Kilchberg (Švýcarsko)

NÁHODA

„Náhodou jsem dostal zakázku, abych opravil vazbu Cesty, Brázdy, Božích přátel a dalších knih sv. Josemarií. V průběhu práce se obsah knih proměnil v semínko, které ve mně pomalu klíčilo. **Často ke mně do dílny přicházejí přátelé a líčí mi své problémy. Samozřejmě je nedokážu vyřešit, ale mohu pomoci alespoň radou.** Místem mého boje je moje dílna, vždy pod ochranou obrazu sv. Josemarií. Mí přátelé si často odnesou nějakou radu od tohoto svatého.“

Juan Carlos Bordolli, Montevideo (Uruguay)
knihař a restaurátor

ZVĚDAVOSTÍ KE ŠTĚSTÍ

„Narodila jsem se poblíž Petrohradu. Mí rodiče byli učitelé, velice dobří a čestní lidé, ale jako většina lidí v tehdejší Sovětské svazu s námi nemluvili o Bohu. Když jsem se poprvé setkala s vírou, nejvíce mě přitahovali ti, kteří upřímně hlásali Krista, ale můj vnitřní svět se skoro nezměnil. Na Boha jsem vzpomínala jenom v těžkostech. Všechno se změnilo v roce 2007, kdy naše chůva začala brát mé dítě do katolického kostela sv. Jana Křtitele. Ze zvědavosti jsem se tam šla také podívat. Mše mě naplnila štěstím, jaké jsem už od dětství necitila. Od roku 2008 organizují lidé z Díla duchovní obnovy v naší farnosti. **Pochopila jsem, že být křesťankou neznamená jen navštívit Krista v neděli na jednu hodinu týdně, je třeba žít v Boží přítomnosti neustále.** Tento rok jsem dala v práci výpověď a začala pracovat v nakladatelství Bílý kámen. To bylo založeno dvěma kněžími a publikuje duchovní knihy v ruštině. Jsme menší firma a určitě přijdou problémy, ale Bůh je silnější než dočasné okolnosti.“

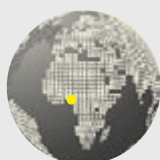
Natasha Zubova, Petrohrad (Rusko)
pracuje v nakladatelství

Niger Foundation Hospital

ENUGU [NIGÉRIE]

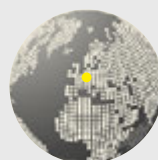
Niger Foundation Hospital sídlí v Enugu je zdravotnický projekt, který má za cíl zlepšit zdraví obyvatel na jihovýchodě Nigérie. V posledních letech lidé v této oblasti trpěli velkými zdravotními problémy a rozmohly se zde různé epidemie, avšak je zde nedostatek nemocnic a lékařů.

Projekt začal v roce 1993 v provizorní budově. Za první rok byla poskytnuta péče více než 10 000 pacientům a toto číslo rok od roku roste. S vyšším počtem pacientů se zvyšovala potřeba odpovídajících budov. V roce 1996 byla proto vyhlášena sbírka na novou budovu nemocnice, která se setkala s velkou odezvou jak u místních dobrodinců, tak v zahraničí.

Každý rok se zde otevírají nové budovy. V současnosti nemocnice poskytuje primární i sekundární zdravotní služby, kromě jiného jde o internu, chirurgii, gynekologii, ortopedii, urologii, radiologii a fyzioterapii.

Kampus Muengersdorf

KOLÍN [NĚMECKO]

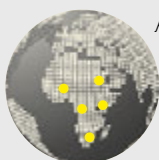
Toto jméno označuje v Německu tři různé instituce s hlubokým křesťanským duchem: International College, Domestic Management Center a Conference Center. První z těchto institucí provozuje studentskou kolej a poskytuje studentům kulturní formaci. Pořádají se zde aktivity, které mají za cíl předávání znalostí mezi různými vědeckými disciplínami, a umožňuje se zde stýkání studentů a profesorů.

Domestic Management Center je centrum profesní formace v oboru hotelnictví a managementu. Podporuje se zde týmový duch, využívání času a organizace a flexibilita v řízení lidí.

Pomocí konferencí, besed a seminářů otevřených pro libovolné publikum dává Conference Center možnost reflektovat aktuální témata a debatovat s profesory a světovými experty z oblasti ekonomie, teologie, umění, hudby atd.

Harambee - Všichni společně pro Afriku

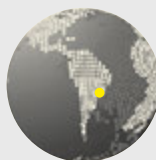
Asociace Harambee Africa International se zrodila při příležitosti svatořečení sv. Josemarií. Od roku 2002 podporuje vzdělávací aktivity v subsaharské Africe a informační kampaně ve zbytku světa.

V prvním desetiletí uskutečnilo Harambee 33 projektů (školy, formační programy, sociální programy) v Angole, Kamerunu, Pobřeží Slonoviny, Guineji-Bissau, Keni, na Madagaskaru, v Mozambiku, Nigérii, Demokratické republice Kongo, Rwandě, Sierra Leone, Jižní Africe, Súdánu a Ugandě.

Inspirováno poselstvím sv. Josemarií si osvojilo motto „Dělat školu, ne školy“, neomezuje se tedy na stavbu budov, ale snaží se také formovat africké učitele. V současnosti působí v Itálii, Francii, Španělsku, Portugalsku, Holandsku, Irsku a Spojených státech amerických (www.harambee-africa.org).

Centrum vzdělání a pomoci Pedreira

SAN PABLO [BRAZÍLIE]

Centrum vzdělání a pomoci Pedreira (CEAP) se zrodilo v roce 1985 díky společnému úsilí některých profesorů a studentů zlepšit sociální podmínky v oblasti Pedreira, jižní čtvrti São Paula. Děti a mládež ve věku 10 až 18 let zde trpí násilím, závislostí na drogách a dětskou kriminalitou.

V posledních letech získal CEAP 22 cen a několik dalších vyznamenání.

CEAP nabízí základní kurzy elektrotechniky, aplikované informatiky nebo telekomunikace. Celkem 95 % studentů, kteří ukončili školu, našlo práci, z toho 4% na vedoucích pozicích nebo jako majitelé menších firem.

Pozornost je věnována i rodinám studentů pomocí programů „Vzdělání, dítě a rodina“ a „Formace, dospívání a rodina“, díky kterým se ročně 500 rodinám dostane lékařské péče.

SVATÝ JOSEMARÍA

BLÍZKÝ SVATÝ

Svatý Josemaría se narodil 9. ledna 1902 v Barbastru (Španělsko) v křesťanské rodině. Už od mládí nebyl ušetřen bolestí. Během méně než čtyř let mu zemřely tři sestry a rodičům zkrachoval rodinný podnik. Tyto události mu nesebraly radost a důvěru v Boha. Dne 28. března 1925 byl v Zaragoze vysvěcen na kněze. Svou první mši obětoval za duši svého otce, který ze-

mřel čtyři měsíce předtím. Od toho dne se jeho život otáčel kolem slavení eucharistie, ze které čerpal sílu pro svou pastorační práci. Na jaře roku 1927 se přestěhoval do Madridu a rozvinul intenzivní kněžskou práci v instituci, která se věnovala péči o chudé. V kontextu tohoto odevzdání Bohu mu Pán 2. října 1928 během duchovních cvičení ukázal Opus Dei.

„O Mojžíšovi se u knize Exodus říká, že ‚mluvil s Bohem tváří u tvář jako přítel‘. Zdá se mi, že ačkoli jeho diskretnost neodhalila žádné podrobnosti, lze tento úrok aplikovat na sv. Josemaríu. Mluvil s Bohem, jako přítel mluví s přítelem, otevřel Bohu dveře světa, aby Bůh mohl přijít, působit a všechno proměnit.“

Joseph kardinál Ratzinger

„V Božích plánech je důležitá každá maličkost, dokonce i to malé a tué malé, pokorné svědectví, skrytý život toho, kdo žije prostě svou vírou v každodennosti rodinných, pracovních nebo přátelských vztazích.“

papež František

Beseda v Castelldaure (Španělsko) v roce 1972.

V roce 1946 sv. Josemaría přesídlil do Říma, aby tak zdůraznil univerzální charakter Díla a projevil jednotu s papežem. Z věčného města intenzivně pracoval ve službě tolik milované církvi tím, že rozšiřoval apoštolát Opus Dei po celém světě. Zemřel 26. června 1975. Dne 6. října 2002 byl svatořečen Janem Pavlem II. Jeho ostatky jsou uctívány v prelátním kostele Panny Marie

Královny míru v Římě. Ode dne jeho smrti začala do sídla prelatury přicházet svědectví o milostech připisovaných jeho přímlově: obrácení, rozhodnutí brát víru vážně, uzdravení, materiální pomoc.

Jeho život a učení jsou inspirací a pomocí pro stovky tisíc lidí, kteří se spoléhají na jeho přímlovu a obracejí se na něj jako na přítele, který posiluje jejich víru.

JAKO BENZÍNOVÁ PUMPA

„Narodil jsem se a vyrostl v oblasti s luteránskou tradicí. Dne 19. dubna 2005 mi strýc řekl, že papežem zvolili Němce, a tak jsem čistě ze zvědavosti zapnul televizi. Od té doby jsem nepřestal přemýšlet o tom, co papež tehdy řekl o víře a církvi. Koupil jsem si katechismus a rychle našel odpověď na otázky, které mě vždy trápily. Jednoho dne jsem si v internetovém knihkupectví náhodou všiml titulu Cesta. Když jsem knihu přečetl, věděl jsem, že moje místo je v katolické církvi. Kontaktoval jsem nejbližší farnost a v roce 2007 jsem přijal svátost biřmování. Koupil jsem si další knihy od sv. Josemaríi a informoval jsem se přes internet o Opus Dei. Díky tomu jsem se dozvěděl, že bude v Kolině prezentován jeho životopis a spolu s otcem jsem se tam vypravil. **Poté jsem se začal zúčastňovat formačních aktivit. Zvláštní pomoc pro můj duchovní život představovala duchovní cvičení. Popsal bych je jako benzínovou pumpu, kde duše doplní palivo, aby se pak posvěcovala běžným životem.** Začal jsem cítit potřebu být Dílu nějak prospěšný, a tak jsem se stal spolupracovníkem.“

Christian Wilke, Falkenstein (Německo)
vězeňský zdravotník

VŠECHNO S ÚSMĚVEM

„Od té doby, co se zúčastňuji formačních prostředků, jsem měla často pocit, že jenom přijímám, ale nedávám nic nazpátek. Nyní jako spolupracovnice mohu něco dát, ale především dostávám pomoc ve snaze posvětit svůj běžný život a dělat všechno s úsměvem. Je to pro mě výzvou, abych byla věrná v modlitbě, zorganizovala si dobře každodenní okolnosti - vstávat, modlit se, starat se o děti, nákupy, domácí práce, hromady prádla, vaření - prostě pracovat s jasnými prioritami a uspořádaně. Jednou z nejdůležitějších věcí, které jsem se naučila, je objevit Boha ve svých bližních, v těch, kteří mě obklopují, v těch, kteří trpí, v potřebných a také v krásě a radosti z manželství. **Při rozjímání o poselství sv. Josemaríi jsem se cítila jako osoba osvobozená od svého sobectví, štědrě přinášející své bohatství do mezilidských vztahů.**“

Maria Spenger, Graz (Rakousko)
učitelka v mateřské škole

JÁ JSEM PRVNÍ OBDAROVANÝ

„Možná, že to bude znít trochu sobecky, ale být spolupracovníkem je dobré především pro mě. Nedovedu si skoro představit život bez apoštolátu a bez Díla. Často opakuji různé citáty a příběhy sv. Josemaríi. **Zvláště působivé se mi zdají dva aspekty jeho učení: odvaha dělat věci, které se zdají nemožné, a důvěra v Boha, když si uvědomíme, že jsme neustále v jeho ruce, že bez něho jsme ničím.** Nicméně s ním můžeme překonat i věci, které nás převyšují. Oba tyto aspekty mě vedou k modlitbě.“

Alejandro Emilio Canale Becker, Buenos Aires (Argentina)
pracuje pro nadaci Mapfre

NEČEKAT NIC NAZPÁTEK

„Svatý Josemaría má v mém životě velký vliv. Jeho příklad služby, která nečeká nic nazpátek, mě vedl k tomu, že jsem se zapojila do projektu Condoray. Takto pomáhám lidem, aby si vážili sami sebe. Tomuto svatému také vděčím za mnoho milostí. **Například má dcera se narodila na přímluvu sv. Josemaríi. Lékaři mi radili, abych šla na potrat, ale naše rodina prosila Boha o zázrak na přímluvu tohoto svatého a narodilo se nám zdravé dítě.** Musela jsem podepsat dokument, že mám veškerou odpovědnost za všechno, co by se mohlo stát. Naomi se ale narodila bez problémů. Další milostí je můj poslední syn, na výraz vděčnosti nese jméno Josemaría.“

Raquel Morán, Perú

pracuje v domácnosti, má 5 dětí

VĚTY NAPSANÉ PRO MĚ

„Pár měsíců po obhajobě mé doktorské práce jsem objevil křesťankou víru. Našel jsem si výbornou práci, ale věděl jsem, že mi něco schází. Říkal jsem si, že přeci mohu dělat větší a zajímavější věci. Při hledání, jak se dostat z této nespokojenosti, jsem na internetu narazil na pár citátů od sv. Josemaríi. Šlo o pár vět, ale zdálo se mi, že byly napsané přímo pro mě. **Naučil jsem se hledat Boha v tom obyčejném, což změnilo i můj vztah k práci. Začal jsem na sebe být v práci náročnější, protože jsem už věděl, jaký má práce smysl.** Nyní vidím nesmyslnost odfláknuté práce, jen aby už byl konec. Jde přece především o službu Bohu.“

Sergei Biziukhin, Riazan (Rusko)

historik

V ŘEHOLNÍ KONGREGACI

„V roce 1985 jsem měla to štěstí poznat mons. Álvaro del Portillo, prvního nástupce sv. Josemaríi. Don Álvaro byl pro mě skutečným otcem a nejlepším rádčem. Hodně mi pomohl ve chvíli, kdy vznikaly naše stanovy. V době po koncilu jsem od Díla dostala pomoc, abychom vytrvaly věrné učení církve a našim řeholním pravidlům. Když se nám od Díla dostalo tolik dobrodiní, zdálo se mi, že nejlepší projev vděčnosti bude náš závazek pravidelně se za Dílo modlit. Od té doby je každá komunita, kterou jsem založila, jmenována spolupracující komunitou Opus Dei. Naše pomoc spočívá především v modlitbě. **Každý den obětujeme své životy za posvěcení kněží a v našich modlitbách jsou zahrnuty i všechny apoštolské aktivity Díla.** Pro mě znamená tato spolupráce podporu Božího působení v církvi a účast na duchovních dobrech Díla. Ačkoliv se cesta lidí z Díla a řeholníků liší, všichni hledáme svatost tím způsobem, který pro nás připravil Bůh. Je potřeba, abychom se navzájem podporovali a respektovali rozdílnost našich charismat.“

matka María Jesús Velarde, Galapagar (Španělsko)

zakladatelka Dcer Panny Marie od Srdce Ježíšova

Z KUCHYNĚ

„Být spolupracovníkem jsem se rozhodl, když jsem přemýšlel o odevzdanosti sv. Josemarií a o rodinném duchu, který všude šířil. Často přemýšlím nad tím, že díky jeho kladné odpovědi na Boží volání jsme tady my všichni. Od té doby je můj život jiný. Když vidím dvě stě lidí jíst v jedné místnosti, přimlouvám se za ně u Boha a vím, že je to možnost, jak je k němu přivést. **Když připravuji jídlo pro tolik lidí, prosím Boha, abych to dokázal udělat co nejlépe, abych sloužil ostatním i jemu.**“

Juan Pedro Espinosa Sánchez, Murcia (Španělsko)

podnikatel v hotelnictví, prezident Asociace šéfkuchařů v Murciai

ČEKÁME VE VIETNAMU

„První, co jsem z Díla poznala, byla Cesta, kniha jeho zakladatele, kterou mi dal můj farář. Možnost být svatou skrze práci se dotkla mého srdce. To určovalo můj duchovní život v době, kdy jsem studovala na univerzitě. V roce 1997 jsem se začala účastnit měsíčních přednášek a kroužků v Ho Chi Minově Městě a byla jsem jmenována spolupracovnicí. Na začátku nás bylo 5 účastnic. Dnes už je nás 30. Pomáháme překládat do vietnamštiny materiály k hodinám náboženství a zajišťujeme simultánní překlad na duchovních cvičeních a jiných aktivitách. **Často se za Dílo modlím a doufám, že brzy přijde i do Vietnamu.**“

Pham Kim Uyen, Tan Bien (Vietnam)

pracuje v oddělení lidských zdrojů

V KINĚ A V DIVADLE

„Herci jsou často tlačeni, aby jednali proti svému svědomí. Proto potřebujeme sílu, abychom žili v souladu s naší vírou. Vzdát se nemorálního angažmá může znamenat ztrátu dalších příležitostí v budoucnosti. **Vždy prosím o přímluvu sv. Josemariu, když vyžadují změny ve scénáři. Někdy se mi podaří dosáhnout výrazného zlepšení.** Také využívám texty z divadla, abych s kolegy mluvil o smyslu života, rodině, úspěších a porážkách.“

Adam Woronowicz, Varšava (Polsko)

herec

NAJÍT SPRÁVNOU CESTU

„Obrátila jsem se v dubnu 2005 poté, co jsem v televizi sledovala poslední dny života Jana Pavla II. **V mém nitru se odehrálo něco, co nedokážu popsat: bolest, touha najít znovu správnou cestu, která byla tak silná, že jsem se okamžitě vrátila k víře.** Jednou mi ve stockholmské katedrále představili kněze, který mi vyprávěl o Opus Dei. Začala jsem chodit do centra, kde jsem se účastnila duchovních obnov, rozjímání a mší. Poselství sv. Josemarií mi pomohlo růst jako osoba, matka, dcera a přítelkyně. Od té doby vím, že svatost je dosažitelná pro všechny a že k ní můžeme skrze svou práci přiblížit i ostatní.“

Caroline Israelsson, Stockholm (Švédsko)
interiérová architektka

ZA UTOPIÍ

„Ačkoliv bylo v dobách Sovětského svazu zakázáno mluvit o náboženství, já a mí kolegové jsme tušili, že práce má nějaký božský význam. **Volání sv. Josemarií ke svatosti skrze práci je pro dnešní společnost klíčové.** Práce je dobrá nejen pro jednotlivce a jeho osobní rozvoj, ale i pro celé lidstvo, protože pomáhá nastolit jednotu mezi lidmi. Sv. Josemariá učil, že každý člověk má svou práci vykonávat dokonale, protože pouze takovou práci je možné obětovat Bohu a je možné z ní učinit nástroj očišťování a posvěcování. Taková práce nám dává účast na Božím stvořitelem díle.“

Yuri Simonov, Moskva (Rusko)
profesor teoretické fyziky a ředitel laboratoře nukleární fyziky

KAŽDÁ STUDENTKA JE POKLAD

„Školu Nagasaki Seido jsem poznala, když byla v provozu teprve 4 roky. Líbila se mi kaple, protože i když nejsem křesťanka, vždy jsem se tam před vyučováním modlila. Nagasaki Seido mě přitahovala svou rodinnou atmosférou a péčí, s jakou se učitelé věnovali studentkám. Přála jsem si s těmito lidmi nějak spolupracovat. **Poselství sv. Josemarií mi pomáhá vidět v každé z mých studentek poklad a pomáhat jim - plně respektujíc jejich osobnost -, aby v budoucnu byly prospěšné společnosti.** Jsem vděčná, že mé dvě dcery zde mohly studovat. Teď, když jsou dospělé, mají ve svém srdci vryto motto školy: „Svoboda a zodpovědnost: Possumus! - Můžeme!“ Těší mě vidět je, jak každému problému, malému či velkému, čelí s tímto heslem.“

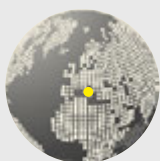
Mitsuko Hori, Nagasaki (Japonsko)
učitelka, připravuje se na křest

Pontifikální univerzita svatého Kříže

ŘÍM [ITÁLIE]

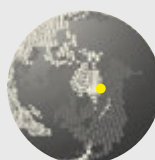

Byla založena bl. Alvarem del Portillo, který na popud sv. Jana Pavla II. realizoval plán sv. Josemaríi. Univerzita zahájila svou činnost v roce 1984. Nyní má okolo 1500 studentů: kněží, seminaristů, řeholníků, laiků, mužů i žen, kteří pocházejí z více než 70 zemí světa. Jsou zde čtyři fakulty: teologie, filosofie, kanonického právo a komunikace. Umístění v Římě má zdůraznit univerzální povahu Opus Dei a snahu sloužit církvi po celém světě. Univerzita funguje díky darům mnoha lidí různých náboženství a z různých ekonomických poměrů po celém světě.

Kenthurst Study Centre

SYDNEY [AUSTRÁLIE]

V Kenthurst Study Centre na okraji Sydney se pořádají různé akademické, kulturní a duchovní akce. Bylo vybudováno za pomoci lidí z celé Austrálie, kteří svými dary přispívají na jeho další provoz. V poslední době měly velký úspěch "Světla a stíny", cyklus konferencí pořádaný Creston College a určený zaměstnaným ženám a studentkám. Také se zde pořádaly semináře o postmodernismu, podnikatelské etice, sociálním učení církve, komunikaci, rodině nebo módě.

Celý rok se zde konají duchovní cvičení. Pro biskupy a diecézní kněze se zde organizují semináře, které kromě jiného zahrnují debaty na aktuální témata nebo přednášky. V roce 2008 zde Benedikt XVI. strávil několik dní modlitby a odpočinku před světovými dny mládeže v Sydney.

Údržba a provoz jsou svěřeny kvalifikovanému personálu, který se zde snaží vytvářet rodinnou atmosféru tím, že pečuje o čistotu a zajišťuje stravování. Centrum navíc nabízí možnost praxe studentkám hotelnictví a gastronomie na Kenvale College.

1

Kdo je spolupracovníkem Opus Dei?

Spolupracovníci jsou muži a ženy, kteří různými způsoby pomáhají Opus Dei v jeho apoštolských činnostech, aniž by byli členy Díla.

Být spolupracovníkem nevyžaduje žádné zvláštní povolání. Většinou jde o příbuzné nebo přátele věřících prelatury nebo osoby, které v Opus Dei přijímají formaci. Mohou to být také ti, kdo si uvědomují, že se skrze tyto apoštolské aktivity přispívá k pokroku lidstva a řeší se mnohé sociální problémy. Spolupracovníky mohou být i nekatoličtí křesťané, příslušníci jiných náboženství nebo nevěřící lidé.

2

Co obnáší být spolupracovníkem?

Spolupracovník se zavazuje podporovat duchovně nebo hmotně apoštolské iniciativy Opus Dei. Duchovní pomoc může spočívat v denní modlitbě za Opus Dei a jeho apoštolskou činnost. Materiální spolupráce spočívá v podpoře nějaké konkrétní aktivity nebo ve finanční pomoci. Ti, kdo o to projeví zájem, se mohou také účastnit formačních prostředků, které prelatura poskytuje.

3

Jaká dobrodíní přijímají spolupracovníci?

Věřící Opus Dei se denně modlí za všechny, kdo jakkoli pomáhají nebo pomohli prelaturě. V určených dnech navíc kněží Díla obětují mše za zemřelé spolupracovníky. Svatý stolec navíc udělil odpustky, které spolupracovníci mohou získat, pokud v určených dnech ze zbožnosti obnoví svůj závazek být spolupracovníky a splní ostatní podmínky nutné pro získání odpustků, jak je určeno církví.

4

Jak jsou spolupracovníci jmenováni?

Regionální vikář jmenuje na návrh některého věřícího prelatury spolupracovníkem osobu, která si to přeje. Pokud je návrh schválen, je to dotyčnému písemně oznámeno. Od toho dne se člověk stává spolupracovníkem. Je-li to zároveň katolík, může tento den za obvyklých podmínek získat plnomocné odpustky.

„Jste to vy, kdo všude na světě děláte všechno proto, aby se uskutečnilo Dílo. Jste úžasní! Umíte odpouídat Bohu a odevzdáváte se pro spásu duší. Ať vám Bůh žehná. Děkuji! Děkuji! Děkuji!“

sv. Josemaría

Informační kancelář Opus Dei v České republice, 2015
U Písecké brány 266/24
160 00 Praha 6
Tel: (420) 220 580 472
Fax: (420) 220 580 474
paha@opusdei.org
www.opusdei.cz